

Diskussion. Jeg vil derfor sige Dem Farvel. Og jeg ber Dem om ikke at følge mig. Jeg vil helst gaa alene. — Lev vel, Pastor Gaardbo!«

Hun sagde de sidste Ord med et Nik men uden at række ham Haanden. Og Præsten blev staaende ved Bordet og fulgte hende med store, angstfulde Øjne, som om han indtil det sidste ikke kunde tro, at hun virkelig vilde gaa.

»Frøken Abildgaard!« kaldte han endnu engang bønfoldende.

Men hun vendte sig ikke om.

Inde i Stuerne havde Fru Bertha gaaet uroligt om og søgt hende. Hun havde ikke set hende gaa ned i Haven med Præsten og forstod ikke, hvor de begge var bleven af. At de var sammen, var hun dog temmelig sikker paa. Der havde været Kærlighed i deres Haandtryk før. Det tog hun ikke fejl af. Men hun vovede alligevel ikke at give sig hen til Forhaabninger. Hun var for ofte bleven skuffet.

Da Jytte kom tilbage, stod hun i det hvide Lys nedenfor Verandatrappen og spejdede.

»Hvor kommer du dog fra, Barn? Og hvor er Pastor Gaardbo?«

»Han gik vist hjem. Vi har spaseret lidt.«

»Men hvor har I været? Du ser saa træt ud.«

»Det er jeg ogsaa. Luften er saa lummer iaften. Mon vi ikke faar Torden ... Hys! Hvad er det?«